

Anayasanın 41.maddesinde belirtildiği gibi;toplumun temelini aile oluşturmaktadır.Bireysellikten toplumsallığa geçişin en küçük birimi olan ve karşılıklı rıza ile oluşan ailenin sağlıklı yapılanması ve yürütülmesi,toplumun varoluşunu ve yarınlara güçlü bir biçimde uzanmasını doğrudan etkilemektedir.Ülkemizin büyükanne,büyükbaba,anne,baba ve torunların birlikte yaşadığı geleneksel geniş aile sisteminden,hızlı sanayileşme ve buna paralel olarak şehirleşmeyle birlikte çekirdek aile tipine doğru yoğun bir gidiş yaşanmaktadır.Bu gün içinde bulunan zor ekonomik koşullar,sosyal ve kavramsal kargaşalar,yorucu şehir hayatı aile bireyleri üzerinde psikolojik ve sosyolojik rahatsızlıklara neden olmaktadır.

İlk insanla birlikte ortaya çıkan “ şiddet” olgusu değişik türleri ve uygulanış biçimleriyle arasında gerçekleşen ve” aile içi şiddet” adı altında aile içinde bir bireyin diğer bir bireye yönelik fiziki,sözel ve duygusal kötü davranış” şeklinde tanımlanan görüntüsü toplum için tehlikeli olmakla,toplumun en küçük birimi olan aile içinde gerçekleşen şiddetin yol açtığı ve açacağı zararlar toplumun bünyesinde derin ve kalın izler bırakmaktadır.

Aile içi şiddetin zararları sadece toplum açısından değil,birey açısından da tehlikeli sonuçlar yaratmaktadır.Aile içi şiddet,sevgi,şefkat ve merhamet göstermesi gereken bir kişi tarafından uygulandığından ,şiddete maruz kalan aile bireyinin ruhi yapısında hayatı boyunca silinmesi zor izler bırakmaktadır.Aile içi şiddet olaylarına daha çok anne ve çocukların maruz kaldığı,yapılan araştırmalar sonucunda ortaya çıkmaktadır.

Son yıllarda aile içi şiddet olayları toplumumuzu sarsar boyutlara ulaşmıştır.Her geçen gün ailede yaşanan dayak,işkence ve cinayet gibi şiddet olayları görsel ve yazılı basında izlenmektedir.

Bu itibarla,Anayasanın 41.maddesinde yer alan “ Devlet,ailenin huzur ve refahı ve özellikle ananın ve çocukların korunması için gerekli tedbirleri alıp teşkilatı kurar” hükmü de göz önüne alınarak aile içi şiddetten mağdur olan kadını koruyucu yasal tedbirlerin alınması zorunluluğu ortaya çıkmıştır.

Bu amaçla hazırlanan 4320 sayılı “ Ailenin Korunmasına Dair kanun” ile ABD,Avusturalya,Yeni Zelanda,İngiltere,İrlanda ve Norveç gibi ülkelerde uygulanan,şiddete uğrama ihtimali bulunan kadınların mahkemelere başvurarak koruma emri alabilmelerini sağlayacak hükümler Türk hukuk sistemine dahil edilmiştir.

Yasanın birinci maddesiyle,kadının aile içi şiddete maruz kaldığını bizzak kendisinin veya cumhuriyet Başsavcılığı'nın bildirilmesi halinde,sulh mahkemesince Türk Medeni Kanununda öngörülen tedbirlerden ayrı olarak,bu maddede sayılan koruyucu tedbirlerden biri veya birkaçına birden hükmedilecektir.Örneğin; Kocanın eve içkili gelerek kadın ve çocuklara karşı şiddet eylemlerinde bulunduğu hallerde mahkeme sadece; “ alkollü vaziyette eve veya işyerine yaklaşmama” “ kadının eşyalarına zarar verme” “ kusurlu eşin işyerindeki amirine veya işverenine durumu haberdar verme”gibi birden fazla tedbire karar verebilecektir.Bu sayılanlar dışında da benzer tedbirlere hükmolunabilecektir.

Sulh Hukuk Mahkemesi kadının tekrar şiddete uğrama ihtimalini göz önüne alarak,başvurunun hemen ardından tanık ya da karşı tarafın dinlenmesine gerek olmadan bu kararı verebilecektir.Kadının,mahkemede şiddete uğrama ihtimalini kanıtlama yükümlülüğü de bulunmamaktadır.Mahkeme kararında,altı ayı geçmemek üzere tedbirin uygulanma süresini belirtilecek ve tedbire aykırı davranışta bulunulması halinde kusurlu eşin tutuklanacağı ve hürriyeti bağlayıcı cezaya mahkum edileceği ihtar olunacaktır.Kanunun 2.maddesindeki hükümlerini haftaya kaldığım yerden köşemde devam edeceğim.Kalın Sağlıcakla!